

[Hans Hedtoft.]

for, at hvis situationen i fremtiden skulle indebære lignende muligheder, som vi engang har været ude for, at I da ikke vil reagere som vi andre, men reagere, som I reagerede den 9. april 1940, da I lod andre overvejelser være afgørende for jeres indstilling end det, vi kan kalde danske hensyn.

Den bemærkning, det ærede medlem gjorde om atombombekontrollen, må jeg også lige sige et par sætninger om. Det ærede medlem bliver ved med at argumentere med, at Sovjetunionen aldrig har forlangt vetoret i atomkontrolkommissionen. Det er rigtigt, men hvem har sagt noget andet? Det er så karakteristisk for hele det ærede medlems argumentationsform, at når det, man har sagt, ikke er brugeligt for ham, giver han ens udtalelser en let drejning, og så polemiserer han mod dem i den form. Der er aldrig nogen, der har påstået det. Hvad Sovjetunionen derimod har forlangt og fastholdt, er, som det ærede medlem ved, at atomkontrollen skal være underlagt sikkerhedsrådet. Hvis en stat mener, at atomkontrollen er for nærgående, må kommissionen altså appellere sagen til sikkerhedsrådet, og dér kan en stormagt ved sit veto forhindre den kontrolforanstaltning, den er misfornøjet med. Sådan er det faktiske forhold, hvilket er fastslået af selve den russiske udenrigsminister Vishinskij på FN's generalforsamling i Paris i efteråret 1948, således som det også blev dokumenteret af udenrigsminister Gustav Rasmussen under den debat, der fandt sted her i folketinget den 1. marts 1950.

Se, jeg sagde i mit første indlæg under diskussionen om Danmarks udenrigspolitiske stilling, at det, der gør os ængstelige og urolige, og det, der er forklaringen på, at vi desværre her i landet og i hele den frie verden må bringe store ofre for at bringe vore værn i orden, for det første er den totale ensretning i Østeuropa. Om denne ensretning har det ærede medlem af gode grunde ikke sagt andet end nogle fraser, der ikke er imødegåelse værd. Det er for det andet dannelsen af Østblokken. Det er for det tredje Sovjets aggressive politik og opretholdelsen af de kolossale militærstyrker i efterkrigstiden, da de frie lande nedrustede. Det er boykotten indenfor FN fra Sovjets og de østeuropæiske staters side.

Jeg har opremset en lang række internationale organisationer, som Sovjet ikke var medlem af. Det ærede medlem har bekræftet mine oplysninger, men han har gjort mig opmærksom på, at Sovjetunionen ikke så godt kan være medlem af den internatio-

nale arbejdsorganisation, fordi den er ekskluderet deraf. Det er min alvorlige fejl, at jeg ikke vidste det; jeg burde altså ikke have taget det med i den oversigt, jeg gav. Jeg giver derfor det ærede medlem en blank undskyldning på dette punkt. Men var det bare klaret hermed! Alle de øvrige for det internationale samarbejde og for en fremtidig fredelig udvikling så vigtige og afgørende internationale organisationer er Sovjetunionen ikke medlem af, ikke medarbejder i, og den undskyldning, det ærede medlem her giver for, at Sovjetunionen ikke kan være medlem: at der overalt er kompakte USA-flertal tilstede, kan det ærede medlem ikke mene alvorligt. Det ærede medlem kan dog ikke i alvor tage det for gode varer, at alle lande i hele verden undtagen de, der hører til Østblokken, skal være USA-vasaller. Det ærede medlem kan ikke for alvor mene, at de nordiske lande, at lande som Frankrig, Holland og Belgien uden videre kan stilles i den belysning, hvori det ærede medlem stillede dem, nemlig som lydige USA-vasaller. I alt fald har en sådan sammenligning intet med virkeligheden at gøre.

Det, der videre har foruroliget os, og som jeg nævnte i min første tale, er krigen i Korea og kommunisternes stilling dertil og de kommunistiske partiers jerndisciplin, som virkelig har fået et slående udtryk i de præstationer, det ærede medlem har lagt for dagen i denne debat. Det ærede medlem sluttede sin mønstertale med at sige, at vi, der har stemt for Atlantpagten og accepteret den udenrigspolitiske linie, Danmark i dag følger, har allieret os med USAs gangstere. (*Aksel Larsen*: Nej, jeg sagde gangsternes USA!). Ja, det ærede medlem er vældig fiks, der er jo forskel på de to ting, men meningen er den samme. Undskyld jeg siger det, ærede medlem, meningen er den samme. Gangsternes USA! Nej, vi har ikke allieret os med gangsternes USA. Flertallet i denne sal, det parti, jeg tilhører, har desværre på grund af den internationale udvikling, som har fundet sted, således som vi har påvist under denne debat, været tvunget til af alle de grunde, jeg har nævnt nu, sammen med alle de øvrige frie lande at bringe ofre for vore værn, og det gør vi med eet eneste ønske: at disse værn aldrig nogensinde må blive brugt. Men vi gør det tillige, fordi vi, som vi så ofte har sagt, vil fred, men fred med frihed. Vi drager her den bitre lære af alt det, vi og den frie verden var inde i fra 1930 til 1945. Vi ville efter min mening ikke være værdige til betegnelsen ledere af politiske partier, om vi ikke, uanset at det